

младъ чловѣкъ, отъ малакъ на учение при поповы-тѣ, на возрастъ малакъ, въ лице-то русъ, рѣятенъ въ разговоръ-тѣ, обаче имаше твърдѣ юначеско сърдце. Негово-то войнство бѣше ся предало на Турцы-тѣ, майкъ му бѣхъ такожде взѣли Турцы-тѣ въ робство, а той бѣше съ нѣколко неговы момчета побѣгналь въ планинж-тѣ. И съ тыя излезе той и съдружи ся съ Кара Георгія; и тойзи му така каза: „ты си мой сынъ и искамъ да ми бѣдещъ войвода въ Поцерѣ.“ Това негово имя подѣщаше Кара Георгія на нѣкой си Милошъ, юнакъ отъ Поцерѣ, въ оружие-то си равенъ почти на Краевича Марка; и често е после сравнявалъ тоя младый войвода съ оня старый юнакъ. Сега прочее тыя двама-та трагнахъ напредъ, и направихъ че ся народъ-тѣ пакъ отврѣдъ подигна; и Турцы-тѣ заградени и отъ задъ и отъ страны-тѣ помислихъ тутакси да ся врацѣтъ въ Шабець; и Кара Георгій прибърза и отиде предитѣхъ на Мишаръ съ 7000 пѣшцы и 2000 всадницы, едвамъ единъ часъ далеко отъ гдѣ-то бѣхъ по-преди, и искупа гдѣ-то ще минѣтъ Турцы-тѣ единъ шанецъ (обкопъ) незабавно, спорѣдъ както е нему най-згодно было; и имаше при себе си еднѣ бомбѣ и три топа.

Тукъ имахъ сега да направѣтъ единъ рѣшителенъ бой. Турцы-тѣ бѣхъ още горди и искахъ да имъ ся покорѣтъ Сърби-тѣ и да имъ дадѣтъ оружие-то си; Сърби-тѣ имъ отговорихъ: „Ако искате оружие-то ни, ето го тукъ, елате и си го вземете.“

Двѣ сутрены една следъ другъ излѣгвахъ Турцы-тѣ отъ свой-тѣ обкопъ при Шабець,